

23 Juliol

PROLETARIS DE TOTS
ELS PAISOS: UNIU-VOS!

treball

ORGAN CENTRAL DEL P.S.U. DE CATALUNYA

1936-1966

Núm. 276 Barcelona, Juliol 1966

Preu: 2 pts

EN EL XXX ANIVERSARI DE LA FUNDACIO DEL PARTIT SOCIALISTA UNIFICAT DE CATALUNYA

El proper 23 de juliol farà trenta anys que el Partit Comunista de Catalunya, la Federació Catalana del Partit Socialista Obrer Espanyol, el Partit Català Proletari i la Unió Socialista de Catalunya decidiren procedir a la unificació dels quatre partits i van fundar el Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Des del 1935 funcionava a Barcelona un Comitè d'Enllaç dels quatre partits que preparava un Congrés d'Unificació, el qual havia de celebrar-se durant el mes d'agost del 1936. Però davant de la situació creada per la sublevació franquista, les direccions dels quatre partits van decidir dur a terme la fusió sense esperar el Congrés i—tal i com ho projectava el Comitè d'Enllaç—van constituir un partit unificat basat en els principis ideològics, polítics i organitzatius peculiars dels partits membres de la Internacional Comunista, a la qual es va adherir a través del Partit Comunista d'Espanya.

**

DES de que va apareixer com a força social en el segle XIX, fins el 1936, la classe obrera catalana va ésser dirigida per l'anarquisme i influïda pels partits nacionalistes burgesos. La combativitat i l'esperit revolucionari dels treballadors catalans es van posar repetidament de manifest en vagues manifestacions i lluites de carrer tot al llarg de prop d'un segle, però la falta d'un veritable partit de la classe obrera va fer que aquestes lluites es malogressin una i altra vegada.

El marxisme i el leninisme, concepció científica del món, de les lleis del desenvolupament històric i de la Revolució proletària, penetraren a Catalunya lentament. Després del 1931, a l'aixopluc de les llibertats establertes per la República, de la creixent influència de les realitzacions del Socialisme a la Unió Soviàtica i de la política d'unitat proletària que practicava el Partit Comunista d'Espanya, el marxisme va assolir una major influència entre els nuclis més inquiets del proletariat català. Això va empenyer vers la unificació dels quatre partits que després fundaren el PSU de Catalunya.

Després de la desfeta dels sublevats als carrers de Barcelona, el PSU va orientar totes les energies dels treballadors i poble de Catalunya cap a l'aixafament de la sublevació militar-feixista, que era en aquell moment l'únic camí per assegurar la democràcia i consolidar les posicions del proletariat amb vistes a la conquesta posterior del Socialisme.

Actuant en estreta col·laboració amb el Partit Comunista d'Espanya i recolzant en la Unió General de Treballadors, les Joventuts Socialistes Unificades de Catalunya, la Unió de Rabassaires i altres organitzacions de masses, va explicar al poble el caràcter de la guerra, va mantenir la unitat antifranquista, va encapçalat la formació de l'Exèrcit Popular, va impulsar la transformació de la indústria tal com exigien les necessitats bèl·liques i es va esforçar per tal de mobilitzar tots els recursos econòmics i humans de Catalunya al servei de la lluita general contra el feixisme, mostrant la seva capacitat com a partit de Govern.

En el curs de la guerra, en la lluita per tal d'elevat l'aportació dels treballadors i poble de Catalunya al combat contra els exèrcits franquistes, el PSU es va desenrotllar i consolidar com a partit obrer de nou tipus i va sentar les bases per a que, en el pervindre, el marxisme-leninisme arribés a ser la ideologia dominant entre el proletariat català i influís en altres sectors del nostre poble.

La justesa de la política preconitzada pels comunistes—que no sempre es va pugué aplicar o que es va aplicar amb retard, degut en gran part a l'oposició d'altres forces i especialment, a l'oposició dels anarquistes—va ésser apreciada pel poble de Catalunya; el Partit va guanyar-se un gran prestigi entre les masses, va créixer numèricament, i àdhuc no pocs lluitadors cetistes van ingressar en ell.

En la clandestinitat, a través d'una lluita tenaç i heròica en la que van morir o sofrir presons i desterro milers dels seus millors militants, el PSU va renovar els seus lloers combatents encapçalant la resistència obrera i popular a la dictadura i organitzant la lluita en defensa dels interessos dels treballadors i poble de Catalunya.

**

EL PSU és, des del seu neixement, el més conseqüent defensor dels drets nacionals del poble català. El programa del nostre Partit inclou les aspiracions del poble de Catalunya a desenrotllar lliurement els seus propis destins i senyala les vies per a fer realitat el dret d'autodeterminació, garantint a l'ensem l'autogovern per a Catalunya i la unitat dels diferents pobles d'Espanya.

Els comunistes constituïm la força política que va veure i plantejar abans que cap altra la necessitat de superar les divisions i seqüelles de la guerra civil. Gràcies en gran

part a la política de reconciliació nacional preconitzada pels comunistes a partir del 1956, la gran majoria dels espanyols comprén avui que la guerra civil fou un immens drama nacional que va beneficiar exclusivament a l'oligarquia financiera-terratinent, i amplis sectors de les diferents capes de la població s'han anat incorporant a la lluita activa per la democràcia.

A la vigília del trenta aniversari del començament de la guerra civil, la dictadura del General Franco apareix isolada de bona part de les forces que la van recolzar en el passat i arreu d'Espanya s'estén la lluita de les masses i l'exigència de canvis en les estructures polítiques, econòmiques i socials que situen el nostre país a l'hora d'Europa i del món.

La pressió popular a favor de canvis és tan forta, que fins els immobilitistes del règim es veuen obligats a presentar-se com innovadors, a prometre canvis en l'estructura de l'Estat, del Moviment, dels Sindicats, etc. en un esforç desesperat i inútil per guanyar temps i retardar la inevitable desaparició de la dictadura.

(Segue en la pàgina 2.)

MANIFESTACIO A TERRASSA

Més de dos-cents policies foren mobilitzats per impedir que els representants dels treballadors de Terrassa entressin a la Casa Sindical a fer entrega d'un document on eren plantejades les reivindicacions dels obrers del tèxtil, metall, construcció, ceràmica i oficis variis. 4.000 signatures recolzaven les peticions de salari mínim de 250 pessetes, esca-la mòbil, igualtat per a les dones i els joves, 100 per 100 d'indemnització en cas d'accident o enfermetat, garantia per als representants dels treballadors, llibertat sindical, sindicat democràtic.

Uns 500 treballadors, enllaços, jurats i membres de les Comissions Obreres es dirigien pacíficament vers la Casa Sindical. Allí trobaren les portes barrades i els propis jerarques locals amb la policia feien barrera per impedir el pas. La policia armada es llençà brutalment contra els treballadors, que replicaren amb els crits de ¡Llibertat! ¡Assassins! Dones, noies i vells foren salvatjament colpejats a cops de matracca pels policies que, com a bojos pegaven a tot el que es trobava al seu pas, sense distingir si eren manifestants o no.

La indignació per aquest salvatge comportament és gran a Terrassa. Els agredits han adreçat notes a distintes personalitats i diaris denunciant el comportament de les autoritats gubernatives.

EN EL XXX ANIVERSARI... (ve de p. 1)

Però el país nos vol les lleis fonamentals, referèndums ni restauracions monàrquiques que se li anuncien, sinó llibertat autèntica per a totes les idees i tendències polítiques i un sistema que permeti al poble, a través dels seus representants elegits, governar-se a si mateix.

Per tal d'avançar en aquesta direcció, els comunistes proposem la celebració d'unencontre de representants de tots els partits, grups polítics, associacions i personalitats, d'esquerra i de dreta, del país i de l'exili, que expressés la voluntat comuna de cancel·lar la guerra civil i de crear un clima de respecte mutu i de convivència cívica basat en l'establiment de la sobirania popular.

A la vegada, els comunistes cridem a aquestes mateixes forces i personalitats, al poble en general, a reclamar l'amnistia per als presos i exiliats polítics, l'aixecament de les sancions, el sobresseïment dels processos pendents i la fi de la repressió. Posar fi a la repressió política i reparar les seves conseqüències és la més urgent i fonamental mesura per a liquidar les seqüeles de la guerra civil i per a facilitar que els pro-

blemes polítics i socials a Espanya siguin resolts sense noves guerres civils ni convulsions sagnants.

La multiplicació de les accions de masses, en les quals participen sovint junts obrers i estudiants, sacerdots i intel·lectuals, joves i dones de totes les ideologies i classes socials, demostra la viabilitat de la vaga nacional pacífica que els comunistes precoritzem com a mitjà per enderrocar els obstacles que s'oposen a la democratització del país.

L'extensió i desenrotllament de la lluita de masses fins arribar a la vaga nacional —que constitueix la via més segura i incruenta per a conquistar la democràcia— exigeixen un desenvolupament paral·lel de les forces organitzades del Partit, avantguarda dirigent d'aquesta lluita.

El Comitè Executiu del PSU crida als comunistes catalans a celebrar el XXX Aniversari del Partit impulsant les lluites parcials de les diverses capes del poble per les seves reivindicacions econòmiques i polítiques, amb la perspectiva de la vaga nacional, creant nous comitès i noves cel·lules del Partit en els centres de treball i d'estudi,

en barris, pobles i ciutats; atreient a les nostres files als millors lluitadors antifranquistes de la nova generació; incorporant a les organitzacions del Partit als militants veterans que per vicissituds o dificultats de la clandestinitat van quedar al marge d'elles; difonent entre les masses les publicacions del Partit; contribuint a l'èxit de la campanya d'ajuda econòmica que ha d'assegurar al Partit els mitjans financers necessaris per a continuar i estendre el seu treball.

**

EL PSU arriba al seu XXX Aniversari havent assolit la maduresa d'un veritable Partit revolucionari que marxa al front de la classe obrera i del moviment de masses de Catalunya. Això ha estat possible perquè, conjuntament amb el Partit Comunista d'Espanya, hem menat incansablement la lluita sota els principis del marxisme-leninisme, i em actuat i actuem en la pràctica com un sol partit dels comunistes de tot Espanya.

El XXX Aniversari del PSU cal que marqui un nou i vigorós avanç en el creixement del Partit dels comunistes catalans, instrument insubstituïble en la lluita del proletariat de Catalunya per les llibertats democràtiques del poble i per una nova societat en la qual l'explotació, la misèria, la guerra i l'ignorància no hi tindrien cabuda.

Juliol del 1966

**EL COMITE EXECUTIU
DEL PARTIT SOCIALISTA UNIFICAT
DE CATALUNYA.**

Les accions reivindicatives a Catalunya els mesos de Maig i Juny

BARCELONA

H.O.S.A.: Boicot als menjadors en protesta pel mal menjar; assemblees i petició de que siguin revistats els temps per peça.

SOLER Y ALMIRALL; Plante d'hores extres per augment de jornal.

LAMPARAS Z, MINIWATT; Boicot als menjadors; assemblees obreres, concentració davant de la factoria de la Plaça d'Espanya dels obrers de les cinc fàbriques de l'empresa (uns 3.500 durant tres dies).

MACOSA; Plante d'hores extres i treball lent per augment de jornals.

GODO Y TRIAS —Sangonera—; Atur parcial i presentació de reivindicacions; obrers i obreres donen un mes de terme a l'empresa per a que siguin resoltes les demandes o aniran a la vaga.

BOSUGA; Vaga; clausura de la fàbrica pel Governador Ibañez Freire, 17 obrers acomiadats; l'acció dels treballadors ha obligat ja a readmetre'n 10 i segueixen pressionant.

COLORANTES Y EXPLOSIVOS; Treball lent en petició d'augment de jornals.

MESTRES NACIONALS; Escrit de protesta per l'amenaça de supressió de les permanències, —hores de lliçó o repàs de lliçons suplementàries— recollida de firmes en diversos Grups escolars de la capital.

TERRASSA

ELECTRA INDUSTRIAL; La protesta dels obrers obliga a l'empresa a anul·lar una ordre de rebaixar les primes; gran manifestació de dol per la mort d'un company en accident de treball.

TORREDEMES; Escrit de protesta a la Delegació de Treball denunciant a l'empresa pel sistema brutal d'explotació a que els treballadors són sotmesos.

CARTEL; Plante d'hores extres, reivindicant que el preu d'aquestes sigui augmentat a 27 pts. l'hora.

BARRI DE LA TORRESANA; La protesta del veïnat obliga a l'Alcalde de Terrassa a restablir el servei de cisternes d'aigua.

SABADELL

RADIADORES ROCA; Nomenament d'una Comissió; presentació de les reivindicacions més urgents, entre elles la de que sigui reconeguda la Comissió Obrera com a veritable representant dels treballadors.

ODAG; Vaga recolzant la petició d'augment de jornals; ningú entra a treballar llevat dels encarregats i un grupet d'esquirols escortats i protegits per la Guardia Civil.

MONTCADA

AISCONDEL; atur i treball lent per augment de jornals.

RIPOLLET

URALITA; Atur parcial per augment de jornals.

BADALONA

LA LLAUNES; Treball lent en petició d'augment de jornals.

TORRELLÓ

CAN TORRETA; Vaga de 4 hores demanant augment de jornal.

SAN CARLES DE LA RAPITA

40 dones del Barri Espanyol manifesten davant l'Ajuntament en exigència de que sigui resolt el problema de la manca d'aigua.

Cal afegir a aquestes accions reivindicatives la concentració davant del local de la C.N.S. de la Via Laietana de Barcelona de més de 300 delegats de les Comissions obreres de diferents rams d'indústria que s'enfronta amb els jerarques al crit de llibertat sindical quan aquests intenten foragitar per la força als treballadors del local dels sindicats; 9 obrers detinguts al carrer quan seguien cridant llibertat sindical, són deixats en llibertat tot seguit. També a Terrassa s'han produït diverses assemblees amb 100 i 150 treballadors, en els locals dels Sindicats verticals, enfrontant-se els delegats i membres de Comissions obreres amb els jerarques, reclamant la llibertat sindical i en defensa d'un Conveni Col·lectiu únic per a tots els treballadors del textil.

AJUT AL PARTIT

Del grup Segre de la comarca de la Noguera, 500 pts ; Com 10, 2.350 pts ; Com 15, 12.428,50 pts ; Com 30 N 4.330 pts ; « Lina Odena » del Baix Camp 500 pts ; SAM de Barcelona 1000 pts ; In 530 pts ; lgo 100 pts ; Grp. J.D. Lacalle 650 pts ; M.G. 50 pts ; Ginés 1.000 pts ; « Vida Libre » 350 pts ; E.T. 200 pts ; « Relampago » 400 pts ; G.F.F. 660 pts ; Grp. « Los Grimau » 445 pts ; Ramon 105 pts ; Grp. « Toubas » 545 pts ; « Passionària » 2, 300 pts ; Mcas. 50 pts ; Bna. P.P. 300 pts ; Grp. « Estrella » 225 pts ; A.Z.Z. 100 pts ; Bilbao Miranda de Ebro 50 pts ; Dos Simpatitzants 50 pts ; N.M. 60 pts ; Ar. 50 pts ; L.M.D. 125 pts ; Santiago 800 pts ; Isidro 20 pts ; Grup « Cleo » (dues entregues) 1.250 pts ; R.P. (C de M) 1.100 pts ; M.O. 500 pts ; Zapico 200 pts ; Lib 100 pts ; An. 200 pts ; Mas. 50 pts ; OI 250 pts ; I.S. 100 pts.

Com 15, 12.219,40 pts ; Com 20, 5.000 pts ; Com 25, 2.317 pts ; Com 30 S 3.635 pts ; Com 30 N 17.720 pts ; Una companya francesa 100 pts ; C.E. 800 pts ; Grup Azteca 42.000 pts ; X4B 50 pts ; LMD 75 pts ; Grup J.D. Lacalle 350 pts ; Isidro 40 pts ; MG 25 pts ; « Vida Libre » 200 pts ; G.T. (dues entregues) 400 pts ; GFF 231 pts ; G. Ramon 20 pts ; GCT 680 pts ; GH 200 pts ; Grup Castor 2.125 pts ; Santiago 450 pts ; M.O. ac. 300 pts ; Esteve 25 pts ; Tres veterans de Comarques 1.400 pts ; Amics de Suria 1.000 pts ; Pobles del Baix Ebre 2.650 pts ; Ciutat de Tarragona, « Lina Odena » i « Potemkin » 12.659 pts ; Bernat i germana 1.325 pts ; Carles 521 pts ; Montserrat i família 500 pts ; Amics de Girona i comarques 6.195 pts ; Comarques lleidatanes 10.495 pts.

AJUT ALS PRESOS

Com 15, 2.000 pts ; « Iberus » 125 pts ; A.Z.Z. 100 pts ; L.M.D. 125 pts ; Tanguito del Maresme 750 pts ; Grup « Cleo » 15.250 pts.
Com 15, 2.000 pts.

¡Dimissió del cap directe de la repressió a casa nostra contra els treballadors, universitaris, sacerdots, intel·lectuals:

DIMISSION D'IBANEZ FREIRE!

Dos mesos ens separen de setembre. Hem entrat en la darrera fase de la preparació de les eleccions sindicals. En els centres industrials fonamentals les Comissions Obreres estan desenrotllant un intens treball d'escleariment, de persuasió sobre els objectius i fins que el moviment obrer persegueix en aquestes eleccions. Es preparen candidatures, es celebren assemblees, s'elaboren programes reivindicatius...

Arreu del país la classe obrera està en tensió, conscient de l'abast del combat polític que s'apropa i que hem de guanyar. Els

Davant l'ascens de l'escalada ianqui

ADVERTENCIA DELS PAISOS DEL TRACTAT DE VARSOVIA ALS EE. UU.

Els bombardeigs d'Hanoi i de Haiphong han provocat una onada mundial d'indignació. L'increment dels criminals atacs aeris contra les ciutats, dipòsits de carburant, pantans i represes fluvials del Vietnam del nord, acompanyat de provocadores declaracions del President Johnson i alts funcionaris governamentals que no amaguen llur intenció de prosseguir l'escalada, constitueixen greus elements d'amenaça a la pau mundial. En les principals ciutats europees i asiàtiques s'han produït immediatament manifestacions populars i el Moviment Mundial per la Pau prossegueix arreu les seves crides a noves manifestacions i marxex exigint que es posi fi a l'agressió contra el poble vietnamès per part dels EE.UU.

Reunits a Bucarest, els dirigents dels països del Pacte de Varsòvia, excepte Albània que refusà assistir-ni, han aprovat i fet pública una ampla declaració sobre el Vietnam denunciant l'agressió americana i exaltant l'heròica resistència del poble vietnamès. Entre altres coses, la Declaració comprén els següents quatre punts:

Havent examinat la situació al Vietnam que s'ha creat com a conseqüència de l'extensió per part dels Estats Units d'Amèrica de les accions militars, els Estats del Pacte de Varsòvia:

1. - Adverteixen de la manera més enèrgica al Govern dels EE.UU. de la responsabilitat que assumeix davant tota la humanitat prosseguint i estenent aquesta guerra, de totes les conseqüències imprevisibles que poden resultar-ne i, notablement, per als EE.UU. d'Amèrica ells mateixos.
2. - Presten i prestaran a la República Democràtica del Vietnam el suport creixent, moral i polític, i l'ajuda la més diversa, especialment l'ajuda econòmica, l'aprovisionament dels mitjans de defensa, del material i dels tècnics i l'envio dels especialistes necessaris per tal de rebutjar victoriosament l'agressió americana, tenint compte de les necessitats aparegudes en la nova fase de la guerra al Vietnam.
3. - Proclamen llur voluntat de permetre als seus voluntaris d'acudir al Vietnam si el Govern vietnamès ho demana, per ajudar al poble vietnamès en la seva lluita contra els agressors americans.
4. - Condemnen vigorosament les accions dels EE.UU. visant a estendre la guerra als Estats del Laos i de Cambòdia, expressen llur solidaritat amb els pobles d'aquests països, exigeixen que els Estats Units d'Amèrica respectin estrictament els acords de Ginebra del 1954 i del 1962 concernents a aquests països, respectin llur sobirania, llur neutralitat i llur integritat territorial.

Un estiu que no permet treva

DINTRE DE DOS MESOS LES ELECCIONS

destacaments proletaris comprenen que, des d'ara, compten els dies i fins les hores. Cap dels aspectes de la preparació d'aquestes eleccions pot deixar-se a l'espontaneïtat; ans al contrari, cal preparar-ho tot, cal organitzar-ho i preveure-ho tot.

Cosa important i nova és que gran nombre de Comissions obreres estan duient a terme aquesta campanya a cara descoberta, amb llurs plataformes reivindicatives pròpies, amb total independència. Les comissions locals i provincials surten a la palestra amb els seus programes i objectius clarament definits.

A Biscaia la comissió provincial ha aprovat una resolució que entre altres coses diu:

« Conscients de la ineficàcia del sindicat actual, de les seves estructures caduques i desfasades, de la carència absoluta de representativitat del mateix, de la seva incapacitat en la solució dels problemes de la classe obrera, hem acordat acudir a les eleccions sindicals amb el propòsit ben definit de fer un sindicat autènticament obrer, autènticament nostre i autènticament lliure. »

Per la seva part, els treballadors madrilenys, en el document entregat el 28 de juny al Ministre de Treball, demanen entre altres reivindicacions:

« ...Completa separació i independència en la cosa sindical entre les organitzacions de treballadors i d'empresaris, i d'ambdues respecte de l'Administració

Plenes garanties de llibertat, independència i seguretat per als representants dels treballadors.

Autèntica campanya electoral. Per a això és necessari que es posin a disposició dels candidats tots aquells mitjans de difusió que existeixen. En les eleccions d'Enllaços i Vocals Jurats, han d'utilitzar-se els locals del Sindicat i de les empreses. Quan siguin d'àmbit provincial i nacional, a més dels locals del Sindicat, ha d'utilitzar-se la premsa, ràdio i televisió.

Dret al control per part dels treballadors de totes les fases del procés electoral.

Els miners i metallúrgics asturians que en les eleccions passades es van abstenir, con una forma de lluita contra els sindicats en aquell moment, avui es preparen amb entusiasme i decisió per a participar en aquestes eleccions i guanyar-les.

En algunes empreses de Barcelona, Terrassa i altres centres industrials s'han celebrat ja assemblees per tal de presentar les candidatures obreres. Però tot això, com justament senyalen els camarades de Barcelona, no es pot considerar encara més que com un inici del treball, que necessita d'un més gran impuls i sobretot d'una major apertura vers els treballadors mitjançant la celebració d'assemblees obertes que permetin identificar-los amb els objectius d'aquesta important batalla i es sentin veritablement els principals afectats i interessats en el seu èxit.

Val la pena destacar que a Catalunya tot el treball polític i organitzatiu entorn de les eleccions s'està desenrotllant en un clima pro-

pici, es a dir, enmig d'un ascens considerable del moviment reivindicatiu, com ho demostra la enumeració de les lluites que es publica en aquest mateix diari. Clima propici, perquè el desenvolupament de l'acció reivindicativa permet enfortir les Comissions Obreres, seleccionar en la forja de la mateixa lluita als candidats obrers més conscients i representatius. Facilita, a més, la comprensió de la necessitat de reunir-se en assemblees per tal de discutir els problemes que interessin als treballadors, i molt concretament de les eleccions que s'apropen. Aquesta és una qüestió molt important: l'èxit de les eleccions dependrà de la participació conscient i massiva dels treballadors. Per això fa falta que els dirigents obrers tinguin la possibilitat de dirigir-se a ells, que es decideixin pública i democràticament les candidatures i els programes reivindicatius, que s'organitzi el control de les eleccions.

En molts indrets del país, la lluita dels treballadors ha imposat la celebració de reunions amplíssimes en els locals sindicals i en les mateixes empreses. En altres, on encara no s'han conseguit aqueixos locals, són celebrades en els parcs públics, com a Astúries. A vegades, passa que les comissions obreres rebien invitacions de personalitats i grups polítics que deixen llurs locals per a que els treballadors es reunixin. Això mostra que a mesura que es descomposen les estructures feixistes del règim, s'obren camins insospitats, pels quals a vegades costa endinsar-se. En aquests 27 anys la lluita de la classe obrera ha estat tan dura i difícil que no pot sorprendre'ns que hi hagi treballadors per als quals no estigui encara clar que es pot combatre l'enemic amb mètodes menys clandestins, més al descobert, i a voltes fins i tot a plena llum del dia.

Per això, la preparació d'aquestes eleccions requereix un intens i profund treball d'explicació política. Com ja ho ha dit el nostre Partit, allò que es juga la classe obrera en aquestes eleccions no són uns llocs sindicals més o menys. Allò que es proposa el moviment obrer és aprofitar aquestes eleccions per a prendre noves i sòlides posicions, que al mateix temps que desbarataran les maniobres verticalistes tendents a « rejuvenir » els actuals sindicats, sentaran les bases des de les quals la classe obrera marxarà cap a la lluita per la destrucció dels sindicats verticals i la creació d'un autèntic sindicat obrer.

La manifestació del dia 28 a Madrid, la Declaració de la Comissió Provincial de Biscaia, la manifestació del 1 de maig a Barcelona i la que s'ha celebrat posteriorment davant dels sindicats, mostren que marxem vers aquest objectiu.

Guanyant centenars i milers de llocs sindicals en les eleccions de primer grau, coordinant l'acció per tal d'ocupar els càrrecs de les juntes socials provincials i nacionals en les de segon grau, enfortint tot el moviment de les Comissions Obreres, els treballadors conquistaran posicions més avançades des de les quals podran lluitar per la creació d'un sindicat obrer autèntic i independent, per la central sindical única, democràtica i lliure. Aquest serà un pas importantíssim que donarà tot el moviment democràtic en la lluita contra el règim franquista.

MULTIPLICAR LA FORÇA I LA INFLUENCIA DEL PARTIT

En la Declaració d'abril del Comitè Central i en altres documents posteriors de la direcció del Partit es senyala que la commemoració del XXX Aniversari de la seva fundació hauria de constituir un estímul per a una intensa campanya de reforçament del Partit, numèricament i política.

Les organitzacions i militants del Partit, en plantejar-se les mesures concretes que exigeix aquest esforç especial, han de tenir en compte les condicions actuals del procés de descomposició de la dictadura, les necessitats i perspectives que aquestes condicions fan apareixer:

Les pretensives « agües » del *Movimiento* perden plomes a cada nova acció de les masses; els seus primitius components s'en esqueixen quan no s'hi posen enfront; l'aparell repressiu del règim esbufega davant un moviment de masses en el qual participen, oposant-se cada vegada més obertament a la dictadura, practicament tots els sectors i capes socials.

La creixent politització d'amplis sectors del poble exigeix una més gran capacitat de direcció i coordinació de les múltiples accions susceptibles de realitzar-se; una multiplicada capacitat de discussió, d'explicació de cada fenomen nou que apareix.

Com més avançarà l'acció de masses més envergadura i complexitat adquiriran les lluites; el reforçament del Partit de la classe obrera, avant-guarda dirigent i insubstituïble de la lluita popular contra la dictadura constitueix la principal garantia de que aquestes no seran defraudades, de que l'orientació dels canvis que l'acció popular imposi serà la d'avançar cap a una veritable democràcia, i això pel camí més ràpid i menys dolorós pel poble.

Les condicions materials per a un intens treball de reclutament existeixen. Cada vegada més nombrosos, homes i dones de totes les capes socials s'incorporen a l'acció contra la dictadura, es sumen a la mobilització en defensa de les reivindicacions pròpies i generals, i molts d'ells ho fan seguint la via que tracem els comunistes, aplicant ja, en la pràctica, les consignes que traça el Partit.

A les fàbriques, a la Universitat, en els col·legis professionals, entre els pagesos i entre la joventut, arreu on l'acció reivindicativa cobra una certa intensitat, destaquen homes i dones per la seva decisió i iniciativa: Cal obrir les portes del Partit, d'una manera responsable però amb decisió a aquests treballadors, universitaris, pagesos intel·lectuals, empleats, funcionaris i altres; cal reforçar les files del Partit amb tots aquests antifranquistes i demòcrates que ja participen en la lluita, que dins les files dels comunistes tindrien la possibilitat d'acriure i fer més eficaç la seva participació en el combat per la democràcia, i a la vegada estendrien considerablement la influència del Partit a nous sectors.

L'esforç de reclutament ha d'anar acompanyat d'un gran treball polític, de discussió de la situació general i concreta de cada lloc, d'evolució també de l'estil de treball d'acord amb l'evolució de la lluita. Seria un error interpretar el reforçament del Partit d'una manera mecànica, simplista. Es tracta, està clar, d'acriure el nombre de militants, però no solament de fer una suma; en les con-

dicions d'avui, el creixement del Partit hem de veure'l lligat a un estil de treball cada vegada més obert. Es a dir; a la popularització i defensa de la política del Partit *en veu alta*; al manteniment d'una vigilància responsable que barri el pas a l'acció de la repressió sobre les estructures clandestines del Partit, però a la vegada no amagant que hom pensa comunista, exposant i defensant obertament les solucions que proposen els comunistes i no amagant que són les solucions del Partit les que s'exposen.

Els problemes de la seguretat dels comitès i organitzacions del Partit no han d'impedir que el Partit faci seu, amb audàcia, aquest estil en el treball. Avui les condicions són tals que per tot arreu i en veu alta es condemna a la dictadura; les comissions obreres i assemblees de treballadors, els universitaris, intel·lectuals, sacerdots, reclamen amb noms i cognoms llibertats democràtiques; a les columnes dels diaris sota la tutela de Fraga, aquell es proclama monàrquic i l'altre republicà o socialista: En aquestes condicions, hom no ha d'amagar tampoc que està d'acord amb la política dels comunistes i amb el partit dels comunistes. Sense descobrir secrets orgànics; protegint l'organització del Partit dels cops de la repressió, cal obrir-se a incorporar al Partit desenes i centenars de nous militants.

Una debilitat repetidament senyalada en el treball de reforçament del Partit és la que fa referència a la incorporació de les dones dins les seves files.

Cada vegada amb més freqüència, els camarades fan arribar a la direcció del Partit grans elogis sobre la participació de les dones en les manifestacions de carrer, a la Universitat, a les comissions de veïns, a les accions de les fàbriques, així com en l'activitat que es desenrotlla en els medis intel·lectuals, artístics, en el treball en defensa de la Pau, en la solidaritat amb els empresonats i per l'Amnistia. Els companys fan arribar llur admiració per la combativitat i exemple de les dones en innumerable accions... però encara es procedeix amb comptagotes quan es tracta d'incorporar aquestes combatents al Partit.

Els Estatuts preveuen que, en les característiques del marc social del nostre país, avui, la dona pot tenir certes dificultats per a militar en les organitzacions normals del Partit, i es preveu la possibilitat d'existència de cel·lules exclusivament formades per dones.

Les organitzacions i militants del Partit han de tenir en compte les peculiaritats que puguin existir en cada cas concret, en cada lloc de treball o d'estudi, de relació professional o intel·lectual, i ha de crear d'acord amb això les formes d'organització adients per a les dones que s'hi troben, amb iniciativa i responsabilitat; s'han d'incorporar, nombroses, les dones al Partit.

S'han fet grans passos d'ençà que es traçava el viratge en matèria d'organització; avui el Partit disposa d'un organització vigorosa. Però aquesta podria i ha de multiplicar-se: Ho requereix l'ascens de la lluita antifranquista i ho permet el seu prestigi prop de les masses. El XXX Aniversari de la seva fundació ha d'estimular a totes les organitzacions i militants del Partit a treballar en aquesta via.

ELS PRODUCTORS DE LLET AMENAÇATS DE RUINA

Els productors de llet asturians han començat una vaga contra els fabricants col·lectors que volen rebaixar el preu de la llet al pagès. El moviment és recolzat pels ramaders santanderins, la producció lletera del quals es veu també greument amenaçada. Els pagesos han sospès l'entrega de llet a les fàbriques i, mentre duri el conflicte, s'han proposat assegurar ells mateixos el subministre a la població.

El problema del preu de la llet, com el de la carn, pinsos i productes agrícoles en general, afecta en la mateixa mesura als pagesos catalans. Els productors de llet de la Plana de Vic i altres comarques del Pirineu, atravessen una situació que en alguns casos és francament desesperada.

En les esferes oficials es pretén justificar una de les causes d'aquesta situació —les importacions massives de llet, en aquest cas—, com una mesura destinada a « evitar el desfase en el preu de la llet ». Emprant un llenguatge més clar, això vol dir per a impedir que els pagesos no reclamin un preu rendible per a la seva producció, preu que compensi l'increment del cost de la cria i manteniment del bestiar.

De fet, les importacions massives de productes agrícoles, ja es tracti de pinsos com de carn, de conserves o bé de llet, tenen com objectiu essencial fer pressió sobre els preus agrícoles al productor per tal d'augmentar els sucosos profits que els monopolis comercials i les indústries de transformació extreuen del camp a les costelles de la pagesia laboriosa.

Els dies 4 i 5 de març tingué lloc al Palau Municipal de Barcelona una reunió presidida pel Sr. Pere Solà Puig, Cap provincial de Ramaderia, i per Enric Mercadal, Director General de Ramaderia, a la qual van participar un grup important d'industrials lleterers d'Espanya i de França. Segons la ressenya publicada per la premsa —com veiem no se'n amaguen—, el Sr. Mercadal destacà que per primera vegada els industrials espanyols de llet havien pogut contractar directament la importació d'uns sis milions de litres de llet, sense haver trobat cap dificultat per obtenir les llicències corresponents d'importació.

Les tals importacions han preparat el terreny per a tota mena d'especulacions i pressions. Certes fàbriques han parat brutalment, sense avis previ, la recollida diària de llet en diferents pobles de la Plana de Vic, mitjà desvergonyit de fer pressió sobre els altres i d'imposar arreu un preu més baix, tal com han fet des del començament les centrals lleteres d'Astúries, que han rebaixat el preu de 5,50 pts. a 5 pts. litre.

Es tracta, doncs, d'un pla calculat pels industrials de la llet que té per objectiu augmentar els seus ja sucosos beneficis.

Tal és el fons de la qüestió i, com ho estan fent els pagesos asturians, els ramaders del Pirineu català i altres comarques productores han d'entaular la lluita, no solament per rebutjar tota disminució especulativa del preu de la llet, i d'exigir que sigui recollida diàriament la totalitat de la producció, sinó també per reivindicar un preu rendible.

ESCOLTEU

RADIO ESPANYA INDEPENDENT

Al matí de 7 a 8 h

Mitgdia de 14 a 15 h

Tarda i vespre des de les 17 h fins a les 0 h 30.

L'EMISORA DE LA VERITAT